ПРОПОЗИЦИЈЕ ТЕХНИЧКОГ УРЕЂЕЊА РАДА ЗА КУРС КЊИЖЕВНОСТ ЗА ДЕЦУ

– Фонт: Times New Roman

– Величина фонта: 12

– Размак: 1,5 (Већи цитати се могу наводити као посебан пасус, увучени и с проредом један.)

– Основно писмо текста: ћирилица (може и латиница).

– Рад може бити писан руком, читко са јасно увученим пасусима и великом маргином (најбоље је на папиру из вежбанке за писмене задатке, оне на линије, али без корица).

– Рад се предаје искључио одштампан, повезан само кламерицом, без спирала или пластичних корица.

– Насловна страна рада мора садржати на врху име факултета и одсека и име курса, на средини стране име студента и број индекса и великим словима (верзалом) наслов рада, испод име професорке/ менторке.

– У фуснотама се дају коментари аутора, све оно што желите да кажете или објасните, а дигресивно је у односу на основну тему вашег рада.

– Литература може бити дата у заградама, или у фуснотама.

– АКО СЕ ЛИТЕРАТУРА НАВОДИ У ЗАГРАДАМА, заграда се отвара иза цитата издвојеног наводима и у заграду иде (презиме аутора година објављивања текста: страна) или, кад је реч о речницима, зборницима, енциклопедијама (СКРАЋЕНИЦА: страна) На пример (РКТ [за *Речник књижевних термина*]: 55, или РКТ: стр. 55). Цитирани текст се ставља међу наводе (нипошто не издвајати цитате курзивом!) и иза навода се ставља заграда са парентезом (скраћеницом). На пример: „Сама одредница мозаички роман 'више је опис или духовита метафора него прецизно жанровско одређење' карактера дела“ (Пешикан-Љуштановић 2005: 852). И ако нечији текст парафразирате, препричавате, дужни сте да наведете на кога се ослањате. На пример: Ово захвата у различита тематска подручја фантастике (Види: Ајдачић 2007). Овде видите још једно правописно правило о коме би требало строго водити рачуна, ако се унутар навода, односно унутар цитата који преносите, налазе други наводи, користите апостроф – ' – такозвани полунавод. Дакле не може „Сама одредница мозаички роман „више је опис или духовита метафора него прецизно жанровско одређење“ карактера дела“ (Пешикан-Љуштановић 2005: 852). – У раду доследно користите исти тип навода и немојте их мешати (рецимо „и“ «и» и “и” у истом раду).

– Литература (дешифровање скраћеница из текста, извори) наводи се по азбучном или абецедном реду на следећи начин:

Када је реч о тексту у књизи, зборнику или часопису:

Презиме, Име (година). „Наслов текста“. *Наслов књиге или зборника из које је преузет текст.* Место [или цртама раздвојена места] издавања: година, стране. [На пример: 1999, 5-55. Или: 1999, стр. 5-55. Нипошто 1999.,]

Презиме, Име (година). „Наслов текста“. *Наслов часописа из којег је преузет текст*, год. (за часописе који дају годину излажења на својој насловној страни), бр., стране. На пример: год. XV, бр. 2-3/2010, 5-55. Или: бр. 2-3/2010, стр. 5-55. [Нипошто не гомилајте правописне знакове иза редног броја!]

ПРИМЕРИ: Клеут, Марија (1990). „Позне варијанте народне песме о Косову“. *Научни састанак слависта у Вукове дане*, књ. 18. Београд: Међународни славистички центар, 297-304.

Ивић, Милка (1970). „О употреби глаголских времена у зависној реченици: презент у реченици са везником да“. *Зборник за филологију и лингвистику*, XIII/1: 43-53.

Када је реч о књизи у целини:

Презиме, Име (година). *Наслов књиге.* [Ако књига има приређивача или преводиоца то се наводи иза наслова овако: Приредио Име Презиме. Односно: Превела Име Презиме.] Место [или цртама раздвојена места] издавања: Издавач.

ПРИМЕРИ: Ивић, Павле (1998). *Преглед историје српскохрватског језика*. Целокупна дела. VIII. Нови Сад – Сремски Карловци: Издавачка књижарница Зорана Стојановића.

Клеут, Марија (1987). *Иван Сењанин у српскохрватским усменим песмама*, Нови Сад: Матица српска.

СКРАЋЕНИЦЕ се посебно дешифрују на крају текста. НА ПРИМЕР:

РКТ – *Речник књижевних термина*. Главни и одговорни уредник проф. др Драгиша Живковић. Београд, Институт za књижевност и уметност – Нолит,1985.

ОБРАТИТЕ ПАЖЊУ:

– Текст се раздваја на пасусе и они се обележавају увлачењем првог реда. Између пасуса се не ставља додатни проред.

– Строго поштујте правописна правила (користите *Правопис* Матице српске Пешикана, Пижурице и Јерковића). Пажљиво прочитајте рад и исправите грешке: правописне, граматичке, словне. Исправке могу бити унете руком, али морају бити јасне и читке.

– Водите рачуна да вам реченице буду максимално јасне, прецизне и без фразирања.

– НЕ ПРЕПИСУЈТЕ НИШТА ИЗ ЛИТЕРАТУРЕ БЕЗ НАВОДА И УКАЗИВАЊА ОДАКЛЕ ЈЕ ПРЕУЗЕТО И ПОГОТОВО НЕ С ИНТЕРНЕТА.

– Концентришите се на своју тему, не правите непотребне и преширокe уводе.

УКОЛИКО ПИШЕТЕ РУКОМ, користите вежбанке за писмене задатке, ОНЕ НА ЛИНИЈЕ, НАРАВНО, (без спољашњих корица) како би остала маргина за интервенције, пишите максимално читко и јасно издвајајте нове редове и јасно пишите велика слова.

АКО СЕ ЛИТЕРАТУРА ДАЈЕ У ФУСНОТАМА:

Фуснота се означава у тексту, бројем (користите бројеве, нипошто звездице или тачке, континуирано у целом раду), који је степенован (написан иза навода или иза речи, без размака и подигнуто). Овај број се понавља на дну стране и ту се дају подаци одакле је преузет цитат или чије су идеје посредно искоришћене у тексту.

Име Презиме [увек исто, нипошто једном Име Презиме, па Презиме Име, па Иницијал имена. Презиме]– зарез – *Наслов дела* (ако пишете руком подвучен или под наводницима). Ако књига има поднаслов он се пише малим словима иза двотачке или великим из тачке, зависно од тога колико је интегрални део наслова (*Лирски источници: из историје и поетике лирске народне поезије*) – зарез – превео/ превела Име Презиме, или приредила/ приредио Име Презиме – зарез –

Место издања година издавања – двотачка – Име издавача – зарез – стране. (са скраћеницом стр. или без ње, али увек једнако). Водите рачуна редни број се пише с тачком, али ако иза њега иде неки правописни знак тачка се изоставља.

Ако је текст из часописа:

Име Презиме– зарез – „Наслов“ – зарез – *Наслов часописа* – зарез – годиште часописа, пише се год. (често се пише римским бројевима) зарез или коса црта, број (бр.) или свеска (св.), година издавања – зарез– стране (она на којој је цитат или стране на којима је цео рад. Како ћете дати податке о часопису зависи од фронтисписа часописа (не корице, већ прва или трећа страна унутрашња, она с насловом), како тамо пише, тако и ви радите. Дакле ако је годиште дато римским бројем и ви пишете римски, ако је арапским – арапски, ако га нема, нема.

Пример: Марија Клеут, „Дијоба Јакшића“, *Домети*, год. 19, бр. 68-69, Сомбор 1992, стр. 104-115. (Место се наводи, ако стоји на фронтиспису часописа.)

Како се наводи, на пример, јединица из *Речника књижевних термина*? Овако:

Ј. П. [Јоже Погачник]– Х. К. [Хатиџа Крњевић], „Балада“, *Речник књижевних термина*, даље као и за друге књиге.

или: Ш. Кулишић, П. Петровић, Н. Пантелић, „Змај“, *Српски митолошки речник*, Београд 1970: СКЗ, стр. 142-143.

И иначе када цитирате један засебан рад из књиге прво ћете навести његов наслов, па наслов књиге.

У фусноту не иду само библиографски подаци – тамо рецимо можете ставити бројеве свих песама у којима се јавља неки мотив, да не бисте уносили дигресије у текст.

Када два (или више) пута заредом цитирате исти рад, не понављате целу фусноту, већ следећи пут напишете: Исто. То важи ако се позивате на исти рад и исту страну, ако се позивате на исти рад, али другу страну, онда ставите Исто, страна. Ако, међутим, иза први пут наведеног рада, користите неки други, па се поново вратите оном претходном, онда понављате Име Презиме аутора, Нав. дело [То значи наведено дело], страна. На пример:

[1] Марија Клеут, „Дијоба Јакшића“, *Домети*, год. 19, бр. 68-69, Сомбор 1992, стр. 115.

[2] Исто, 104.

[3] Ш. Кулишић, П. Петровић, Н. Пантелић, „Змај“, *Српски митолошки речник*, Београд 1970: СКЗ, стр. 142-143.

[4] Марија Клеут, Нав. дело, 107.

Уколико у раду користите више радова истог аутора, онада да не би дошло до недоумице о коме је наведеном делу реч у другом помињању, ако не следи непосредно после првог, користите Име Презиме, *Наслов*, страна. Цео библиографски податак се само једном, при првом помињању, наводи у фусноти, касније се користе скраћени облици навођења.